

AARREPELLON OSTO

Matt. 13:44-46

44. Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätkeyty aarre, jonka mies löysi ja kätki. Siitä iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

45. Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä.

46. Löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.

Itsetunto

Tämän päivän suomalaisia muotisanoja on itsetunto. Mitä sanalla milloinkin tarkoitetaan, jää tosin usein epäselväksi. Kun urheilijan täytyy uhoita voittonvarmuutta silloinkin, kun ilmeisellä tavalla voittoon ei ole mahdollisuuksia, kysymys kai on yhdenlaisesta itsetunnosta. Ellet uhoa, et voi voittaa, niinhän väitetään. Itsetunnosta on tehty myös onnellisuuden peruskysymys. Jos sinulla on hyvä itsetunto, menestyt ja voit tulla onnelliseksi, mutta huonolla itsetunnolla et voi koskaan löytää rikasta elämää.

Kun tällä taikasanalla itsetunto tarkoitetaan totuudenmukaista käsitystä itsestään, niin sitä vastaava käsite lienee omanarvon tunto tai niin kuin nykyään sanotaan "terve minäkuva". Sanotaan, että jos ihminen ei arvosta kykyjään ja lahjojaan, hän ei uskalla käyttää niitä hyväkseen ja hänestä tulee häviöjä eli luuseri, niin kuin nuoriso asian ilmaisee. Hän jää kieriskelemään alemmuudentuntoihinsa ja masentuu. Vääristyneeseen minäkuvaan saattaa pahojen alemmuudentunteiden lisäksi sisältyä suuruudenhulluutta, jossa ihminen kuvittelee osaavansa lähes lentää, mutta törmää karussa elämän todellisuudessa toisiin ihmisiin, jotka murskaavat hänen unelmiaan ja pilaavat hänen elämänsä. Kun itsensä toteuttamista pidetään suurimpana onnena, niin hyvä itsetunto on avain tähän onneen.

Kaikenlaisia menetelmiä ja terapioita itsetunnon kohentamiseen on sitten kehitelty. On hankittava onnistumisen kokemuksia, jotta saataisiin rohkeutta käydä uusiin haasteisiin käsiksi. Tarjolla on myös suuri määrä uususkonnollisia tekniikoita, joilla pyritään vapauttamaan ihmisen sisimmän voimavarat, joilla sitten asiat alkaisivat sujua ja elämän laatu parantua.

Entä synti?

Itsetunnon kohennustekniikoiden perus virhe on usein siinä, että ihmisen aito syntisyys ikään kuin lakaistaan maton alle jopa silloin, kun uskovat kristitytkin puhuvat tästä asiasta. Raamattu on kuitenkin "raivorealisti" siinä, että inhimillinen kateus, ylpeys ja itsekkyydet ovat varsinaisia voimia. Parhaatkin lahjat, jotka on Jumalalta saatu, ovat niin synnin turmelemia, että ihmisestä ei tule oman onnensa seppää, vaikka onnistuisi itsetuntonsa nostamaan kuinka korkealle tahansa.

Raamattu puhuu siksi toisenlaisin ilmaisin. Se puhuu nöyryydestä. Nöyryyshän ei suinkaan tarkoita mätelevää alamaisuutta ja itsensä vähättelyä, niin kuin usein näytetään kuviteltavan, vaan siinä on kysymys ihmisen oikeasta arviosta itsestään Jumalan ja ihmisten edessä. Vain suhteuttamalla itsensä oikein ja katselemalla itseään Jumalan sanan totuuden peilistä, voimme saada oikean kuvan toisista ihmisistä ja itsestämme. Jumalan pyhyden edessä meistä itsetuntosurffaajista tulee tomua ja tuhkaa, synnin saastuttamaa ja syyllisiä ihmisiä. Toisten yhtä syntisten edessä meidän ei toki tarvitse madella, mutta syntiinlankeemuksen tähden Jumalan edessä eivät

mitkään Hänen itsensä antamat lahjat ja kyvytkään kelpaa muuhun kuin synnin tekemiseen. Ihminen tekee syntiä, koska on synnin orja.

Aarre ja helmi

Nyt joku kuulijoista alkaa varmaan jo ihmetellä, mitä ihmeen tekemistä edellä sanotulla päivän tekstin kanssa, joka kertoo peltoon kätketystä aarteesta ja kallisarvoisesta helmestä, jonka kauppamies löysi. Nämä Jeesuksen vertaukset itse asiassa antavat meille Jumalan näkökulman meidän itsetunto-ongelmiemme kanssa pyöriskeleviin mutta aidosti itsekkäisiin, kunnianhimoisiin, kateellisiin, katkeriin ja ylpeisiin ihmisiin.

Tekstimme on katkelma usean vertauksen sarjasta. Ne kaikki puhuvat taivasten valtakunnasta eli Jumalan valtakunnasta. Edellä Jeesus oli puhunut vertaukset kylväjästä, vehnästä ja lusteesta, sinapin siemenestä ja hapatuksesta, joissa Hän puhui taivasten valtakunnasta siitä näkökulmasta, millaisena se tässä maailmassa ihmisten silmiin näkyy. Mutta tekstissämme näkökulma muuttuu, Jeesus puhuu nyt siitä, miltä taivasten valtakunta näyttää Jumalan silmissä, vaikka maailma ei siitä puolesta ymmärräkään mitään, koska uskosta osattoman silmät ovat sokeat.

Peltoon kätketty aarre

Tekstimme ensimmäinen vertaus puhuu miehestä, pellostä ja siihen kätketystä aarteesta. Usein vertaus on ymmärretty tarkoittavan sitä, että kun ihminen löytää evankeliumin sanan kautta pelastusta tarjoavan Kristuksen ja tajuaa kuinka arvokkaasta aarteesta on kysymys, hän luopuu kaikesta muusta mitä elämässään on siihen mennessä tavoitellut saavuttaakseen pelastuksen.

Mutta tällainen tulkinta on täysin ristiriidassa Raamatun pelastusopin kanssa. Ei ole nimittäin ketään sellaista ihmistä, joka kykenisi kaiken omansa myymällä tai pois panemalla saavuttaa itselleen pelastusta. Pelastus on yksin uskosta, yksin armosta ja vain Kristuksen lunastuksen tähden. Sitä paitsi tulkinta ei ole sopusoinnussa myöskään edellä olevien vertausten kanssa, joissa pelto oli maailma eli ihmiskunta ja mies - hyvän siemenen kylväjä - itse Herra Jeesus Kristus.

Vertauksen pelto on edelleen maailma. Mies ei suinkaan löytänyt sattumalta aarretta, sillä noihin aikoihin vihollisten ja ryöstäjien varalta oli tapa pitää talon kalleimmat esineet kätöksessä ja usein juuri pellossa. Mies tiesi, että pellostä löytyisi aarre ja kun hän sen löysi, hän kätki sen uudelleen ja iloissaan meni ja myi kaiken mitä omisti ja osti koko pellon itselleen ja sai näin myös aarteen omakseen.

Taivasten valtakunta

Mikä sitten on tuo aarre? Sen Jeesus sanoi suoraan. Se on taivasten valtakunta eli Jumalan valtakunta. Jumalan valtakuntahan tarkoittaa sellaista Jumalan totuuden ja rakkauden hallintavaltaa, jossa Hänen armonsa saa kiitoksen ja kunnian ja jossa asuu täydellinen vanhurskaus ja oikeus. Tämä taivasten valtakunnan hallintavalta ei ole ulkokohtaista ja väkivalloin pakotettua. Se on sellaista hallintaa, että Jumalan rakkaus Kristuksessa valloittaa ihmissydämen niin, että hän iloisella ja vapaalla mielellä tekee sen, mitä Isä tahtoo hänen tekevän.

Jumalan valtakunta tulee silloin kun Isän nimi tulee pyhitetyksi ja Hänen tahtonsa tapahtuu myös maan päällä niin kuin taivaassakin. Taivasten valtakunnan kansalaiselle ei ole sen suurempaa iloa kuin saada tehdä kaikki asiat, niin pienet kuin suuret, Herran

Kristuksen kasvojen edessä ja Herraa varten. Jeesus itsekin sanoi, että Hänen suurin ilonsa on saada tehdä Isän tahto. Se on myös Hänen elämänsä, Hänen ruokansa.

Kristuksen mahdollisuudet kuolleen maailman yllä

Kun vertauksemme mies eli Jeesus katseli peltoa, jossa rehoittivat ohdakkeet ja rikkaruohot, Hän näki enemmän kuin vain sen järkyttävän synnin ja kuoleman ja Saatanan vallan, joka peltoa eli maailmaa yhä piti kahleissaan. Hän näki aarteen. Hän näki, että tuon pimeyden keskeltä ja syntiinlankeemuksen turmeluksen keskeltä vielä löytyisi sellainen ihminen, joka vihastaan, itsekkyydestään, kateudesta ja katkeruudesta huolimatta voidaan ostaa Jumalan valtakunnan vapautettujen joukkoon. Mutta Jeesus ei nähnyt vain yksityistä ihmistä, vaan kokonaisen seurakunnan, jonka Hän voisi lunastaa vapaaksi ja joka sen kautta voisi vielä päästä lopulta täydelliseen kirkkauteen, Jumalan uuteen ja ihmeelliseen valtakuntaan.

Siksi Jeesus meni ja myi kaiken mitä Hänellä oli. Hän tuli ihmiseksi, Hän otti orjan muodon, Hän vuodatti pyhän ja kalliin sovintoverensä, Hän maksoi oman tuskansa ja kuolemansa suunnattoman hinnan ja osti ei vain seurakuntaa vaan koko pellon omakseen. Kysymys ei ole siitä, että Hän olisi suorittanut kauppahinnan saadakseen pellon jonkun toisen omistuksesta itselleen, niin kuin vertauksessa, sillä maailma kuului Hänelle. Synnillä ja Saatanalla ei ole mitään omistusoikeutta maailmaan. Kysymys on siitä käsittämättömän suuresta lunastushinnasta, Hänen tuskansa hinnasta, jolla ihminen ja seurakunta vain voitiin palauttaa Jumalan armon hallintaan. Mutta niin kuin Heprealaiskirjeen kirjoittaja toteaa, Jeesus oli valmis kärsimään hinnan, koska Hänellä oli niin suunnaton ilo siitä, että Jumalan valtakunta lopultakin pääsisi toteutumaan:

"Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. *Edessään olleen ilon tähden* hän häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella." (Hepr. 12:1-2)

Jeesuksen silmissä Golgatan tuskaan käydessä oli se ilo ja riemu, minkä Hän saisi kokea yhdessä pelastetun seurakunnan kanssa Jumalan valtakunnan lopullisessa toteutumisessa taivaassa.

Sinun arvoasi mitattiin Golgatalla

Kun mietit siis omaa arvoasi, niin ratkaisuksi ei tule se, mitä osaat eikä se mihin pystyt, sillä millään omallasi et voi itseäsi pelastaa synnin ja kadotuksen alta. Mutta katso siihen Kristuksen, joka syntiinlankeemuksen jälkeenkin näkee oman uhrinsa ja tuskansa hinnan Sinun mahdollisuutenasi päästä toteuttamaan Jumalan suunnitelmaa elämässäsi. Tällöin tajuat, että onnesi salaisuus ei ole hyvä itsetunto vaan Jumalan armon tunto, sen armon, joka riittää myös Sinulle.

Paavali, jolla olisi inhimillisin mitoin ollut paljonkin kerskattavaa tiivistää oman armontuntonsa näin:

"Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen. Hänen armonsä minua kohtaan ei ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen tehnyt työtä, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on kanssani." (1 Kor 15:10)

Uudelleen kätkeyty tullakseen lopulta julki

Eräs yksityiskohta vertauksessa kiinnostaa:

Mies meni ja kätki löytämänsä aarteen uudelleen. Senkin jälkeen kun Kristuksen veren hinnalla maa on lunastettu, Jumalan valtakunta pysyy yhä tälle maailmalle salattuna. Tulee se hetki, jolloin Jeesus tulee suuressa kirkkaudessaan takaisin ja kaivaa aarteen lopullisesti maailmasta pois ja Jumalan kirkkaus on ilmestyy seurakunnassa.

Kauppamies ja helmi

Itse asiassa toinen vertaus kauppiaasta joka etsi arvokasta helmeä, ja sellaisen löydettyään myy kaiken saadakseen sen itselleen, jatkaa siitä, mihin edellinen vertaus päättää.

Toisin kuin heitä ympäröivät kansat juutalaiset eivät pitäneet helmiä mitenkään erityisen arvokkaina, vaikka kulta ja jalokivet olivatkin korkeassa kurssissa. Siksi kuva arvokasta helmeä etsivästä miehestä toi sen kuulleille opetuslapsille todennäköisesti mieleen eijuutalaisen kauppiaan. Näin kuvaan liittyy myös näkökulma siihen, että taivasten valtakunta ei löydy vain juutalaisen kulta- ja timanttiaarteen muodossa vaan myös pakanoiden keskuudesta. Lähetystyö lähtee Jeesuksen sydämeltä.

Simpukan kyynel

Helmi on simpukan kyynel, niin kuin joskus on syystä sanottu. Jokin terävä ja kipua tuottava hiekanjyvänen simpukan sisällä saa kuorekseen suunnattoman kauniin ja sileän pinnan. Jeesuksen armahtava rakkaus Golgatan ristillä on kuin tuo simpukka, joka kykenee kipua tuottavasta rosoisesta ja likaisesta muovaamaan säteilevän helmen. Jeesuksen maksama hinta oli käsittämättömän syvä, niin syvä että sitä koko iankaikkisen taivaan ajan tullaan kiittämään ja ylistämään.

Löydettyään elämänsä helmen ja maksettuaan siitä kaiken, mitä omisti, kauppias todennäköisesti riensi hoviin. Hän tiesi, että hänen helmensä pääsisi Kuninkaan kruunun ihanimmaksi koristeeksi. Vertaukseen sisältyy siis viittaus lopullisen kirkastetun seurakunnan kauneuteen. Ilmestyskirjassa Johannes näkee, miten taivaallisen Jerusalemin portit ovat yhdestä suuresta helmestä tehtyjä. Ne ovat Golgatan kyyneleitä!

Seurakunnan salaisuus

Kirjeissään Paavali usein hämmästelee ja ihastelee seurakunnan kirkkautta ja sen ihmeellistä tehtävää maailmassa ja kirkkaudessa. Hän kuvaa sitä Kristuksen ruumiina ja Hänen täyteytensä. Hän kertoo, miten enkelit ja henkivallat katsovat seurakunnan ihmettä. Hän vertaa seurakunnan ja Kristuksen suhdetta miehen ja vaimon rakkauteen.

Kaikki tämä on jo nyt totta, vaikka siltä ei vielä tässä synnin maassa näyttäisikään. Ratkaisevaa on se, että Kristus on jo lunastanut itselleen lauman ja kykenee saviset sirut kirkastamaan oman ylösnousemusruumiinsa kaltaiseen kirkkauteen. Seurakunnan tulevaisuus ei ole ekumeenisten asiakirjojen tai kirkon julkisuuskuvaan varassa. Se on kiinni siinä Herrassa, joka on seurakunnan Lunastaja. Kristillinen seurakunta ei syvimmissä merkityksessä voi tässä ajassa olla näkyvä, vaan uskon kohde, mutta tulee se päivä, jona kaikki on julkista ja näkyvää.

Vanha kuoleva helmeen mukaan

Mutta evankeliumin sanassa ja sen synnyttämässä rakkaudessa maailma voi kuitenkin

nähdä jotain seurakunnan salaisuudesta. Muistan, miten yksinkertaiseksi voi seurakunnan yhteyteen tuleminen olla siinä vaiheessa, kun ei enää ole varaa viisastella eikä mitään mihin itsessään turvata.

Yoshinogawan seurakunnan yhteyteen ensimmäisenä kastetun rouva Aben isä Yoshizaki oli jo 7 vuoden ajan saanut tyttäreltään kuulla, miten Jeesus rakastaa ja etsii syntinsä pelastukseen. Usein olin minäkin hänen luonaan juttelemassa ja vein hänelle hengellistä luettavaa. Mielenkiintoa evankeliumia kohtaan oli, mutta ei-kristitty muu suku pyrki pitämään jarruja päällä.

Mutta sitten jo 78 vuotiaaksi yltänyt mies sairastui syöpään ja joutui valmistautumaan lähtöön tästä ajasta. Kävimme rouva Aben kanssa häntä tapaamassa. Kysyin haluaako hän jättää elämänsä Jeesuksen käsiin. Vastaus oli myöntävä. Julistin sitten hänelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Sitten kysyin, haluaisiko hän kasteen. Selityksestäni huolimatta hän ei enää jaksanut ymmärtää, mistä kasteessa oli oikein kysymys. Silloin hänen tyttärensä rouva Abe puuttui puheeseen ja selitti isälleen näin: "Kuule isä, halaisitko sinä tulla meidän joukkoomme, meidän jotka olemme kristittyjä ja menemme Herran kirkkauteen. Siitä on kasteessa kysymys."

Siihen väsynyt matkamies oikein ampaisi:

"Totta kai haluan teidän mukaanne!"

Niin hänet kasteessa liitettiin Kristuksen ruumiiseen ja osaksi Jeesuksen ostolaumaa. Kuoleman kellojen soiton sijaan taivaassa soi riemuvirsi, kun yksi syntinen maan päällä oli kääntynyt ja tullut osaksi pelastettujen juhlijoukkoa.

Jeesus tulee pian

Niin, pian ehkä hyvinkin pian saapuu se päivä, jona Kristus tulee suuressa kunniansaan noutamaan omansa. Elämämme tärkein ja kallein kysymys onkin tänään:

Oletko Sinä ja olenko minä siinä aarteessa ja helmessä, jonka Kristus tulee noutamaan ja viemään Isänsä luo kirkkauteen? Kuulutko Sinä ja minä siihen pelastettujen seurakuntaan, jonka Jeesus on ostanut Isälleen iankaikkiseksi omaisuudeksi?

Koko pelto on ostettu? Kaikki, mikä Sinun pelastumisesi on tarvittu, on valmista. Jeesus kutsuu Sinua sisälle omaan aarteeseensa, pelastettujen seurakuntaan? Tie on auki. Hän on maksanut kaiken. Riittää, kun tunnustat ja hylkää syntisi ja turvaat Golgatan Uhrikaritsaan. Saata kaikki syntisi anteeksi ja saat iankaikkisen tehtävät loistaa Kristuksen kirkkautta ihmeellisessä rakkauden ja vanhurskauden valtakunnassa.

Jos jo tiedät kuuluvasi Jumalan seurakuntaan ja kyselet kuinka arvokas olet, niin tiedä, että Jeesus mittasi sinut oman verensä arvoiseksi. Tässä arvossasi ei ole mitään omiin suorituksiisi tai lahjakkuuksiisi perustuvaa. Saat omistaa Jumalan sanomattoman armon, vaikka itsetuntosi olisi täysin nollilla. Kun Herraan turvaat, voit lähteä armon tunnosta käsin kertomaan muillekin Jumalan valtakunnan salaisuutta, se on pelastuksen evankeliumia.